

4. nedjelja došašća

Mih 5,1-4a;
Ps 80,2-3. 15--19;
Heb 10,5-10;
Lk 1,39-45

GODINA VJERE 2012

Dolazi nam Božić! Što će to za nas biti, dan opće potrošnje i nekontroliranog kupovanja ili dan mira i sreće? Možda će nas loša gospodarska situacija odvratiti od prevelikih troškova, ali mir i sreća ovisi o našoj adventskoj pripravi. Božić se događa u srcu i duši. Vjerujem da svi imamo iskustvo radosti rođenja u obitelji. Rođenje Boga, koji dolazi i u našu obitelj, treba postati izvor prave i trajne sreće, radosti i spokoja. Ako tako doživimo Božić, Bog se uistinu rodio i došao k nama.

Prorok Mihej naglašava da spasenje dolazi od Židova, Spasitelj je iz Judeje, iz Betlehema će niknuti izdanak pravedni. Proročica riječ o sudu iz kojeg će nastati novi Ostatak, nije samo prijetnja, nego i navještaj oslobođenja i spasenja, što budi nadu. Mir je Božji dar posljednjih vremena, znak Božje prisutnosti u njegovu narodu. Mir može biti izvana ugrožen, ali mu je osigurana pobjeda, a prorok Mihej čvrsto vjeruje u takvu pobjedu. Ali izabrani narod ne vjeruje, okreće Bogu leđa i zato ga očekuju nova ropstva i nevolje. Isto se događa i sa suvremenim izabranim narodom. Božić će proslaviti i prihvatiti Kristov dolazak, ali ponovni se dolazak ne prihvaća, o njemu se ne razmišlja, ne očekuje se, čak se i niječe. Zato smo opet u novim

*Blažena ti što
povjerova da
će se ispuniti
što ti je rečeno
od Gospodina*

Iako mir Božji ne potječe od nas, ipak neka do drugih protječe kroz nas.

ropstvima, koja nisu vojna i politička, nego su mnogo opasnija. To su ropstva uma, srca i duše, iz kojih se mnogo teže izlazi.

Odlomak iz poslanice Hebrejima sav život Spasitelja sažima u riječima: "Evo dolazim, Bože, vršiti volju Tvoju!" Umjesto "žrtava i prinosa" Starog saveza, sada dolazi "tijelo", tj. osoba čovjeka i Boga Isusa Krista. To je izvor naše mogućnosti susreta sa Kristom, koji ne ukida Zakon ("žrtve i prinose"), nego ga usavršava. Marija i Isus primjer su kako prihvatiti i bez pogovora izvršiti Božju volju.

Sedam stoljeća poslije proroka Miheja, u istoj pokrajini Judeji, Luka nam govori o susretu dviju majki, o susretu sreće i zadovoljstva, ali poglavito o radosti zbog prisutnog Boga u krilu Marije i Elizabete. Luka nam Marijin susret sa Elizabetom opisuje pralikom Kovčega zavjetnog. Kovčeg saveza je znak Božje prisutnosti i ratnički znak, koji narodu omogućuje nadvladati neprijatelja, a Marija je žena pobjednica nad glavnim neprijateljem. Mariju iz Nazareta Elizabeta naziva: "Blagoslovljena ti među ženama". Na taj način naglašava Mariju kao povlašteno mjesto Božje prisutnosti – Kovčeg saveza, po kojoj je Bog prisutan i čini čovječanstvo blaženim na nov i posve konkretan način. Dolazak Gospodina i nas mora staviti u stanje pripravnosti. U životu nije važno što radimo, ali je važno da to radimo s ljubavlju i pozivajući, u potpunoj odanosti, Božju pomoć. Svojom osobnošću, svojim "tijelom" raditi na ostvarenju pravednijeg, ljudskijeg života, na pomirenju čovjeka s Bogom i čovjeka sa svojim bližnjim. TB

Božić

Mih 5,1-4a;
Ps 80,2-3. 15--19;
Heb 10,5-10;
Lk 1,39-45

Božić je blagdan djece i djetinjstva, obitelji i naroda, darivanja i primanja, ali poglavito blagdan svjetlosti i mira, vjere i slobode, nade i pravde, blagdan objave Boga našega. Izravna posljedica dolaska Boga na svijet, Njegovog utjelovljenja, jest da postajemo djeca Božja. Predaja posebno naglašava četiri noći povijesti spasenja. Noć stvaranja svijeta, kada je rastjerana tama, a Božja riječ uspostavila svjetlost: "Neka bude svjetlost!" Noć saveza s Abrahamom. Noć pashe i izlaska iz egipatskog ropstva i konačno noć dolaska Spasitelja, kojom počinje dan bez zalaza. Bog ulazi u našu povijest, postaje čovjekom, postaje naš brat. To obvezuje! Ali Njegov ulazak u našu povijest ne znači ništa, ako ne uđe i u naša srca i umove, jer samo tako postajemo dionicima Njegove božanske naravi, dobivamo mogućnost postati djeca Božja. Rođenje Kristovo je događaj koji od nas traži poniznost i skromnost. Kao i uvijek Bog je primjer. Kada Bog izabere postati jedan od nas, kada se to dogodi u skromnoj štali i kada Ga se položi se u jasje, treba mnogo bahatosti i sebičnosti za prigovaranje. Moderno je govoriti da nam je netko ili nešto ukralo Božić, ali istina je da Božić možemo ukrasti samo mi, sami sebi u svojoj neskrupkulnosti i sebičnosti. Ako nam se to dogodi za nas Dijete nije rođeno i izostala je izravna posljedica dolaska Boga na svijet, da po Njegovom utjelovljenju postajemo djeca Božja.

Starozavjetni prorok naviješta izgnanicima u Babilonu da je došlo spasenje. "Kako su ljupke po gorama noge glasonoše radosti", a sadržaj radosne vijesti je: "Bog tvoj kraljuje!" Izrael je izabrani narod postao sklopivši savez s Bogom. Kao i svaki drugi sporazum u kojem

Isus se želi duhovno začeti u srcu svakoga od nas, i to se događa ka

su predviđene obveze i povlastice. Dok su poštivali savez sve ja bili dobro, ali ne poštujući savez izazivaju probleme. Tako je Izrael je izgubio zemlju obećanu praocima, u koju ih je Bog uveo nakon egipatskog progonstva. Nema više kralja, kome je Bog obećao vječno prijestolje, nema više slobode. Sve je to izgubljeno jer je zaboravljen i izigran savez s Bogom. Priklonilo se idolopoklonstvu, sklapali su se politički savezi s poganskim narodima, oholo se govorilo: "Svojom sam moći i snagom svojih ruku sebi namakao ovo bogatstvo". Izrael je bez zemlje, bez kralja, bez prijestolnice, bez hrama i nije više narod. U takvim okolnostima Bog preko proroka naviješta radosnu vijest, obećava spasenje.

Početak poslanice Hebrejima i proslav Ivanovog Evanđelja pomaže nam razumjeti smisao utjelovljenja. Krist je cilj i smisao povijesti. Proroci su kroz povijest bili Božji glasnici, govorio je po prorocima. Predviđali su da će doći Spasitelj, ali tek kada se to dogodilo svemir i povijest, prostor i vrijeme, stvari i čovjek i sva bića dobivaju smisao. "Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima u prorocima, konačno, u ove dane, progovori u Sinu." Tako sva proroštva i žrtve postaju stvarnost. Bog više nije nevidljiv, strog i pomalo imaginaran autoritet, nego simpatično, tek rođeno i vrlo prihvatljivo dijete. Ali božansko sinovstvo ne postiže se jednom zauvijek. Ostvaruje se postupno, aktivnim životom, stalnim odlaskom u Betlehem.

Novo doba, nova era počinje rođenjem Gospodnjim. Mjesto rođenja nije kraljevska palača, velebna vila, nego skromna pastirska štala. Pastiri, u ono doba najniži sloj društva, prvi doznaju za rođenje Isusa. To sugerira i način na koji treba doživjeti božićnu radost. Skromno i ponizno,

*Svjetlo
istinsko
koje
prosvjetljuje
svakog
čovjeka
dođe na
svijet.*

by: Jolka Vrbanec

da pristanemo na Božju riječ – shvaćajući je i provodeći je u djelo.

svjesni da nismo zaslužni za Kristov dolazak. On sam pokazuje skromnost i poniznost rođenjem bez kraljevskih obilježja, povijen u grubu tkaninu i položen u jasle na sijeno. Ali ta skromnost ne umanjuje značaj i važnost Njegovog dolaska među ljude. Dijete nam se rodilo, Sin nam je darovan i naš život ima smisao. Bog nas traži, dolazi k nama i to mora probuditi osjećaj optimizma, radosti i sigurnosti. Ali i čovjek se mora pokrenuti. Tko je zemlju učinio svojim konačnim boravištem, ne osjeća potrebu ići u Betlehem i pokloniti se Bogu koji je postao čovjekom, ne čeka novi Jeruzalem, ne čeka Kristov ponovni dolazak i gasi se u prolaznosti. Prihvatiti nametnuto beznađe i nesigurnost znači ugasiti betlehemske svjetlo, znači prihvatiti medijski mrak, prihvatiti umjetno svjetlo, koje po potrebi pale stvaratelji tog mraka. Zato treba ići u Betlehem i doživjeti blizinu i toplinu Riječi i prihvatiti neograničenu i bezuvjetnu ljubav Djeteta koje se rodilo. Ne smije nam se dogoditi da nam sve vrste kriza, neimaština oduzmu radost Božića, jer Bogu smo toliko važni da je i sam postao jedan od nas. U svetoj betlehemskej noći, za jednu obitelj s trudnom ženom, nije bilo slobodne sobe, nitko ih nije htio primiti. Mnogo je simbolike u

tom neprihvaćanju, jer se isto događa i danas. Naša srca i duše zauzete su brigama, ovozemaljskim potrebama. Sebični smo i bezobzirni. Nema mjesta za bližnjeg, nema mjesta za dobrotu, požrtvornost i suosjećanje. Božić je prigoda da to promijenimo. Da li to uistinu želimo?

TB

Tjedni kalendar

NEDJELJA, 23.12.2012.	4. DOŠAŠĆA, Viktorija, Vilka
9:00 +OB. SILADI 11:00 župna 18:30 +BLAŽENKA	
PONEDJELJAK, 24.12.2012.	Badnjak, Adam i Eva
20:00 Mala polnočka 23:59 Polnočka	
UTORAK, 25.12.2012.	BOŽIĆ, Božidar
9:00 Božić 11:00 Božić 18:30 Božić	
SRIJEDA, 26.12.2012.	Stjepan Prvomuč., Krunoslav
18:30 +STJEPAN BABIĆ	
ČETVRTAK, 27.12.2012.	Ivan Ap. i Ev., Janiko
18:30 +IVAN	
PETAK, 28.12.2012.	Nevina Dječica, Mladen, Nevanika
18:30 +IVAN BRDEK	
SUBOTA, 29.12.2012.	Toma B., David, Davar
18:30 +TOMISLAV TOMIĆ	
NEDJELJA, 30.12.2012.	SVETA OBITELJ Sabin, Liberje, Trpimir
9:00 +OB. LUČIĆ I MAJSAK 11:00 župna 18:30 +KARMELA PONGRAC	

RASPORED SV. MISA U BOŽIĆNO VRIJEME

24. 12.	Badnjak	Mala polnočka Polnočka	20:00 00:00
25. 12.	Božić		9:00, 11:00, 18:30
26. 12.	Sv. Stjepan		18:30
30. 12.	Sv. Obitelj		9:00, 11:00, 18:30
31. 12.	Stara godina - zahvalnica		18:30
1. 1.	Nova Godina – BDM Bogorodica		9:00, 11:00, 18:30
5. 1.	Blagoslov vode		18.30
6. 1.	Tri Kralja - Bogojavljenje		9:00, 11:00, 18:30

Izdaje župa Uzašašća Gospodnjega Zagreb-Slobostina
M. S. Bolšića 15, tel: 66 41 606; fax: 66 41 953; 098 412 450; e-mail: zupa-slobostina@xnet.hr
žiro račun: 2360000-1101578988 <http://slobostina.wordpress.com>